

ROZESŁANIE (5) *sb n*

o, pierwsze e oraz a jasne; końcowe e z tekstu nieoznaczającego é.

sg *N* rozesłani(e) (1). ◊ [G rozesłanią.] ◊ *L* rozesłaniu (4).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. 2. rozesłać.

1. Wysłanie w wiele miejsc; *dimissio Cn* (4) :

a. O listach (3) :

Wyrażenie: »rozesłanie listow« (3): A tak iákom powiedział po rozesłaniu listow krolewskich ná czás náznáczony/ ziecháli fie ná Syem/ cí ktorým należało *BielKron* 305v; *SarnStat* 717, 785.

b. O ludziach (1) :

rozesłanie kogo, [czyje] (1): Orozesłaniu żołnierzow dawano sprawę ze ich Częsc do Wielkiej Polski obrocono *ActReg* 67; [ktorego [Kościola] wiára [...] zówždy fie szyrzyłá, á od rozesłania Apostolskiego począwszy, nigdy nieuftawála *HerbOdpow* A5v].

2. Święto rozesłania apostołów, przypadające na dzień 15 lipca (1) :

Zestawienie:»rozesłanie apostołow« (1): [15. VII] Rozełłanie Apoštołow. *LatHar* [++4].

Cf 2. **ROZESŁAĆ**

ECB